

ATT BEDJA

Stina Andersson, 1922

Rolf Davidson 1950

1. Att bed - ja är ej en - dast att be - gä - ra,
2. Att bed - ja är att helt sig själv för - glöm - ma
3. Att bed - ja det är kraf - ten att för - sa - ka,
4. Gud re - do är att nå - dens port upp - lå - ta

att själ - viskt ro - pa: giv mig, Her - re, giv!
i bö - nen: ske - din vil - ja, ic - ke min,
att mitt i stor - men va - ra trygg och still,
för var - je red - lig själ, som klap - par på,

Att bed - ja är att kom - ma Gud så nä - ra,
att lå - ta nå - dens ri - ka käll - språng ström - ma
och vi - sa al - la var - för fast till - ba - ka,
i öd - mjuk bön att li - vets dunk - la gå - ta

att han blir li - vet i vårt e - get liv.
i e - gen tom - het, e - get ar - mod in.
i lugn för - trös - tan på att Gud så vill.
i e - vig - he - tens ljus för - kla - rad få.